

Nr 421

Av herr Gustafsson, Nils-Eric, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag till Bidrag till viss bostadsförbättrings-verksamhet.

(Lika lydande med motion nr 518 i Andra kammaren)

Vid sin anmälan av anslaget Bidrag till viss bostadsförbättrings-verksamhet har Kungl. Maj:t på grundval av bostadsförbättringsutredningens betänkande föreslagit att sådana krediter för bostadsförbättringar som tillkommer andra än pensionärer och vissa särskilda befolkningsgrupper och som nu lämnas i form av förbättringslån skall upphöra. Departementschefen förutsätter att sådana fall (alltså sådana som ej uppnått pensionsåldern eller kan hänföras till gruppen samer eller zigenare) i stället skall hänvisas till anlitande av bostadslån.

Frånsett det förhållandet att man starkt kan ifrågasätta det riktiga i att på detta sätt slussa in en delvis ny grupp till det förut knappa område, som bostadslånegivningen representerar, så kan skäl härutöver anföras mot den av Kungl. Maj:t föreslagna ordningen. Möjligheten för en person med låg inkomst att erhålla statligt bostadslån är som bekant avhängig kostnaderna för den upprustade bostaden. Bedömes den blivande bostadskostnaden alltför hög i förhållande till vederbörandes inkomst så blir inte bostadslånet beviljat. För sådana situationer har förbättringslånen hittills varit den enda möjligheten för att få en bostadsupprustning till stånd.

I ett flertal yttranden över bostadsförbättringsutredningens förslag har uppmärksammats den ställning som hushåll med låga inkomster, men där lägenhetsägaren icke uppnått pensionsåldern, blir försatta i. Bostadsstyrelsen framhåller att inemot hälften av förbättringslånesökandena under senare år var under 60 år. Av dessa hade 60—70 % en beskattningsbar inkomst under 4 000 kronor. Styrelsen finner det rimligt att denna kategori av lånesökande liksom pensionärerna får möjlighet att erhålla förbättringslån under en övergångsperiod. Bostadspolitiska kommittén anser att det i enskilda fall kan innebära en social orättvisa att åtskilliga hushåll ställs utanför stödsystemet. En reservant i kommittén, herr Andersson i Knäred, påpekar att många blir utan stöd enligt utredningens förslag och förordar därför att förbättringslånen bibehålls.

Då det synes oss angeläget att de låginkomstgrupper som genom Kungl.

Maj:ts förslag reellt ställes utanför möjligheten att erhålla statligt kreditstöd för bostadsändamål även i fortsättningen kan erhålla sådant, hemställes,

att riksdagen måtte besluta

att bestämmelserna om förbättringslån får en sådan utformning att de i det föregående omnämnda låginkomstgrupperna som hittills kan erhålla dylika lån,

att medge att räntefria förbättringslån beviljas under vartdera av åren 1966 och 1967 intill ett belopp av högst 90 000 000 kr., vilket innebär ett i förhållande till Kungl. Maj:ts förslag med 10 milj. kr. ökat anslag,

att till Bidrag till viss bostadsförbättringsverksamhet för budgetåret 1966/67 anvisa ett förslagsanslag av 90 000 000 kr.

Stockholm den 26 januari 1966

Nils-Eric Gustafsson

Elvy Olsson

Torsten Andersson

Harald Pettersson

Ferdinand Nilsson

Axel Wikberg

Eric Carlsson

i Kungsängen

Ivan Svanström

Axel Kristiansson

Sven E. Sundin